1 Μαρτίου 2026

Ιερομόναχος Γυμνάσιος Κολιτσιώτης (1899 – 1 Μαρτίου 1965)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Ο γέροντας Διονύσιος είναι ο πρώτος από τα αριστερά, ενώ στα δεξιά βρίσκεται κατά σάρκα αδελφός του, ο γέροντας Γυμνάσιος.- Φωτο: agioritikesmnimes.blogspot.gr

Γεννήθηκε στο Βορνιτσένι της Ρουμανίας. Κατά κόσμον ονομαζόταν Γεώργιος Ιγκνάτ και ήταν ο μεγαλύτερος από τα οκτώ αδέλφια του. Το 1922 αναχώρησε για τη σκήτη Μάγκουρα και το επόμενο έτος εκάρη μοναχός. Το 1924 χειροτονήθηκε διάκονος για τον μεγάλο ζήλο που είχε για την Εκκλησία.

Μαζί με τον μικρό αδελφό του Δημήτριο, τον μετέπειτα Ιερομόναχο Διονύσιο (1909-2004), άνδρα μεγάλης αρετής, το 1926 ήλθαν στο Κελλί του Αγίου Γεωργίου της Καψάλας, όπου εκάρη μεγαλόσχημος και χειροτονήθηκε διάκονος. Κατόπιν πήγαν στο Κελλί του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου. Το 1930 χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Ζούσε με μεγάλη πενία και ευλάβεια. Στη συνέχεια πήγαν στο Κελλί του Αγίου Τύχωνος στην ίδια περιοχή της ησυχαστικής Καψάλας. Το 1937 ήλθαν στο Κελλί του Αγίου Γεωργίου – Κολιτσού. Εργάσθηκαν με ζήλο για την ανακαίνιση του Κελλιού. Με ευλάβεια, αγάπη, κατάνυξη και προσοχή τελούσε απαράβατα όλες τις ιερές ακολουθίες και τις συχνές Θείες Λειτουργίες.
ι πολλοί πειρασμοί δεν τον έκαμπταν και οι θείες παρηγοριές δεν έλειπαν από τη ζωή του. Υπήρξε διακριτικός και καλοκάγαθος Πνευματικός. Οι δαίμονες προσπαθούσαν να τον αποθαρρύνουν, μα δεν τα κατάφερναν. Γέροντα ειχε τον π. Γεδεών († 1979). Η αγρυπνία ήταν καθημερινή. Στο Άγιον Όρος ήλθε μόνο για τη

Βασιλεία των Ουρανών. Με τη χάρη και το έλεος του Παναγάθου Θεού έγινε κληρονόμος της. Όπως έλεγε ο αδελφός του Διονύσιος, «Γι’ αυτό ο Θεός, που είναι τόσο καλός και που τόσο πολύ μας αγαπάει, μας έδωσε αυτή την “ψεύτικια” ζωή, για να ετοιμαστούμε για τη Βασιλεία των Ουρανών! Εκεί είναι η πατρίδα μας, η αληθινή πατρίδα μας, κι όχι εδώ, που ζούμε! Εδώ είμαστε μουσαφιραίοι!».
Ανεπαύθη εν Κυρίω την 1.3.1965.

Πηγές–Βιβλιογραφία:
Κωνσταντίνου Ρώιμπα, Πνευματικές νουθεσίες Γέροντος π. Διονυσίου Ρουμάνου Αγιορείτου, Άγιον Όρος 2004.
Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Β΄ – 1956-1983, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011